

Islam och Vetenskap

Koranens äkthet

Tack vare sin otvetydiga äkthet utgör Koranen en unik text bland uppenbarelseböckerna. En plats som varken det gamla eller nya testamentet har. Koranen skrevs samtidigt som Profeten levde. Vi kommer att se hur den skrevs, dvs. vilken procedur som användes. I detta sammanhang kan nämnas att skillnaden mellan Koranen och Bibeln inte beror på frågor om perioden.

Sådana frågor ställs ständigt av vissa personer utan hänsyn till omständigheter på den tiden judeo-kristna och muslimska uppenbarelserna skrevs ner; likaledes tar de inga hänsyn till omständigheterna som gällde när Koranen överfördes till Profeten.

Det sägs att en text från sjunde seklet hade större möjlighet att komma till oss utan ändringar än texter som är upp till femton sekler äldre. Detta är visserligen rätt men räcker inte som förklaring utan används mer för att ursäkta ändringar som gjordes till judeo-kristna texter under seklerna än att betona att Koranens text, som är yngre, inte riskerade ändringar av människor.

I fallet gamla testamentet bidrar det stora antalet författare som berättar samma historia och alla ändringar som utförts före Kristus till

misstänksamhet om felaktigheter och motsättningar. Angående evangelierna kan ingen säga att de enbart innehåller sannolika berättelser om Jesus' ['alihi salaam] uttalanden eller beskrivningar av hans handlingar.

Skillnaden mellan Koranen, som är en bok om uppenbarelsen, och Haditer, som är samlingar av Muhammeds yttranden och handlingar, måste betonas. Liksom hos evangelierna, som skrevs efter Jesus ['alihi salaam] död, kan äktheten hos Haditerna variera. Inte en enda gospel skrevs under Jesu ['alihi salaam] tid och inte en enda samling av Haditer skrevs under Muhammeds tid.

Vad gäller Koranen är det helt annorlunda. Under uppenbarelsen reciterades stycken utantill av Profeten och hans följeslagare. Dessa skrevs ner av författare bland följeslagarna och kunde kontrolleras omedelbart. Därmed har Koranen två element av äkthet som evangelierna saknar.

Detta fortsatte tills Profeten dog. På den tiden kunde alla recitera men inte skriva och att recitera utantill gav möjligheten att kontrollera texten så fort den var färdigskriven.

Den muslimska uppenbarelsen framfördes av Ärkeängeln Gabriel till Muhammed under en drygt 20-årig period av Profetens liv [Sallallahu 'aleihi wa Sallam]. Den började med de första verserna av sura 96, och fortsatte efter en 3 års paus under 20 år till Profetens död år 632, dvs. från 10 år före Hegira till 10 år efter.

Den första uppenbarelsen var den följande:

”Läs i din Herres namn, som har skapat – Skapat människan av en blodklump! Läs! Din Herre är den Givmildaste, Som har lärt [hur man skriver] med pennan, . Lärt människan vad hon inte visste.” [Surah 96:1-5]

Professor Hamidullah lägger i inledningen till sin översättning till franska, märke till att ett tema för den första uppenbarelsen var ”lovorden för pennan som kunskapsmedel” som skulle ”förklara Profetens oro för bevarandet av den skrivna Koranen”.

Texter bevisar formellt att långt innan Profeten lämnade Mecca och reste till Medina [dvs långt före Hegira] hade en del av Koranens text, dvs. som var känd dittills, skrivits ner. Vi ska se hur Koranen är autentisk vad gäller detta. Vi vet att Muhammed och hans troende brukade recitera ur minnet

och att det som skrevs kontrollerades. Därför är det knappast troligt att Koranen innehåller felaktigheter.

Fyra suror från perioden före Hegira hänvisar till nertecknandet av Koranen innan Profeten lämnade Mecca år 1622:

”Nej! Den är förvisso en påminnelse. . Låt därför den som vill minnas den” [Surah 80:11-12]

Yusuf Ali skrev i sin översättning 1934 att när uppenbarelsen av denna sura skedde, hade 42 eller 45 av 114 andra skrivits och förvarades av muslimer i Mecca.

”. Ja, detta är en ärorik Koran, På en bevarad tavla” [Surah 85:21-22]

”Detta är sannerligen en ädel Koran Som finns i en väl förvarad Bok Den rörs inte av andra än de rena. En uppenbarelse från världarnas Herre.” [Surah 56:77-80]

”Och de säger: ”[Det är] förfädernas gamla sagor som han låtit skriva ned, och de berättas säkert för honom både morgon och kväll.” [Surah 25:5]

Här finns hänsyftning till anklagelser från Profetens fiender som betraktade honom som en bedragare. De spred rykten om att historier lästes för honom och att han skrev upp dem eller fick dem skrivna. Man måste komma ihåg att Muhammed varken kunde skriva eller läsa. Att de var skrivna bekräftas dock även av Muhammeds fiender.

En sura som kom efter Hegira talar om löv på vilka heliga instruktioner skrevs: Sura 98 vers 2-3:

”Ett sändebud från Allah som reciterar renade texter, Som innehåller sanna föreskrifter.” [Surah 98:2-3]

Koranen själv ger indikationer om att den skrevs under Profetens tid. Det är välkänt att det fanns flera skrivare bland följeslagarna; den mest kända var Zaid Ibn Thabit. I inledningen till den franska översättningen ger Professor Hamidullah en utmärkt beskrivning av omständigheterna när Koranen skrevs, upp till Profetens död.

”Källorna säger att när en del av Koranen blev känd, kallade Profeten till sig en av sina skrivkunniga följeslagare och dikterade den för honom samt påpekade samtidigt den exakta placeringen av den delen i manuskriptet som redan var klart. Det berättas att Muhammed bad skrivaren att högt

läsa det som hade skrivits för att rätta eventuella fel.

En annan välkänd historia berättar om hur Profeten, varje år under Ramadan, reciterade hela Koranen (så långt den hade uppenbarats) för Gabriel..... under Ramadan före Muhammeds död, bad Gabriel honom att recitera Koranen två gånger. Också känt är att efter Profetens tid fick muslimer vanan att recitera hela Koranen under Ramadan. Flera källor säger att Muhammeds skrivare Zaid var med när alla texter samlades.”

Pergament, skinn, trätavlor, kamelben och mjuk sten användes som skrivmaterial. Muhammed rekommenderade de trogna att lära sig Koranen utantill. Hafizun, som kunde Koranen utantill, började sprida den utomlands. Den tvåfaldiga metoden att bevara Koranen, dvs. skriftligt och i minnet, blev mycket värdefull.

Strax efter Profetens död [632] beställde hans efterföljare, Abu Bakr, första kalifen av islam, en kopia av Koranen från Zaid Ibn Thabit. På initiativ av Omar [den framtida andra kalifen] samlade Zaid all information i Medina för att undvika felaktiga överföringar. På det sättet gjordes en mycket exakt kopia av Koranen.

Källor säger att Omar därefter gjorde en bok [mushaf] som han bevarade och lämnade till sin dotter Hafsa, Profetens änka. Othman, den tredje islamska kalifen [644-655] gav en samling experter uppdrag att revidera Koranen och kontrollera äktheten hos dokument som producerades under Abu Bakrs tid. Experterna rådfrågade muslimer som kunde Koranen utantill.

Den kritiska analysen av autenticiteten gjordes mycket noggrant. Godkännandet av vittnen ansågs väsentligt innan en vers innehållande något diskutabelt inkluderats. Som man vet korrigeras vissa verser av andra verser i koranen. Detta kan förklaras av att profetens aktiva period omfattade cirka 20 år. Resultatet blev en text där surorna står i en ordning som avspeglar [som man tror numera] den ordning som profeten följde i sina berättelser från Koranen under Ramadan.

Man kan fråga sig varför tre kalifer, särskilt Othman, begärde revidering av texten. Svaret är ganska enkelt. Islams expansion under de första decennierna efter Muhammeds död gick väldigt fort också bland folk som inte hade arabiska som modersmål. Väsentliga åtgärder måste tas för att försäkra sig om att texten spreds i sin ursprungliga form. Detta var Othmans mål.

Othman skickade kopior till olika delar av det islamska imperiet, och det är därför som, enligt professor Hamidullah, kopior, som tillskrivas Othman, existerar i Tashkent och Istanbul. Bortsett från ett eller annat kopieringsfel är de äldsta kopiorna överallt i islamska världen identiska.

Detsamma gäller för dokument som finns i Europa. Det finns dokument i Bibliotheque Nationale i Paris som, enligt experterna, härstammar från de sjunde och åttonde seklerna, dvs de andra och tredje Hegirianska seklerna. De talrika texter som finns idag överensstämmer bortsett från mindre variationer.

114 suror ordnades i avtagande ordning enligt textens längd, men det finns undantag. Därför togs ingen hänsyn till den kronologiska ordningen, fast i huvuddelen hittas denna ordning. Allting med anknytning till vetenskap är, som andra ämnen upptagna i Koranen, utspridda utan ordning.